

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/135/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010169
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3619010169.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému Y. F., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom T., L. XXX/X, okres T. a t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/55/2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 08. októbra 2020 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 02. septembra 2020 pod sp. zn. 1Nt/12/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku sa sťažnosť odsúdeného Y. F. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Odsúdený Y. F. podal dňa 16.07.2019 návrh na povolenie obnovy konania, ktorý odôvodnil podaním zo dňa 10.12.2019, vo veci vedenej na Okresnom súde Partizánske, sp. zn. 1T/55/2017, kde bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/55/2017 zo dňa 22.11.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/53/2018 zo dňa 13.06.2018 uznaný vinným zo zločinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods.1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že obžalovaní Y. F., C. H. a N. F. po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli dňa 09.06.2015 v čase medzi 00:10 hod. a 01:00 hod. v T. na Q. ulicu, kde C. H. a N. F. zostali dávať pozor na križovatke ulíc Y. a Q., pričom Y. F. išiel na parkovisko pred bytový dom č. XXXX/XX na Q. ulici, kde prišiel k tam zaparkovanému riadne uzamknutému motorovému vozidlu zn. T. T., eč: PH.-XXXE., červenej farby, VIN: U v ktorom sa nachádzal 1 ks ľudový kroj a 1 ks foto statív zn. Q., do ktorého vozidla následne obžalovaný Y. F. doposiaľ nezisteným spôsobom nedovoleným prekonaním uzamknutia vnikol a toto vozidlo naštartoval a s vozidlom prešiel na križovatku ulíc Y. a Q. v T., kde do vozidla nastúpili C. H. a N. F., následne sa spoločne na vozidle odviezli do obce N. okres W., s úmyslom uvedené vozidlo predať doposiaľ nezistenej osobe, čo sa im však nepodarilo, potom sa s vozidlom vrátili späť do mesta T. a zaparkovali ho v areály bývalých závodov ZDA v Partizánskom, čím svojím konaním spôsobili poškodenému H. U. škodu vo výške 1.000 € a poškodenému S. U. škodu vo výške 100 €. Y. F. bol za to uložený trest odňatia slobody na 64 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V návrhu sa domáha povolenia obnovy konania v uvedenej trestnej veci, lebo závažnosť činu nezodpovedá jemu uloženému trestu. V tejto súvislosti poukázal na nesprávnú právnu kvalifikáciu skutku, pretože nie je možné vychádzať zo stanoviska Najvyššieho súdu SR ohľadom kvalifikovania krádeže spáchanej vlámaním podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák., poukazujúc na novelizáciu Trestného zákona u trestného činu krádeže. Zároveň v návrhu uviedol, že existujú nové skutočnosti a dôkazy, ktoré sú spôsobilé zmeniť rozhodnutie o vine, pričom navrhol výsluch svedkov E. Y., ktorý mal vedieť o tom, že auto Peugeot Partner mal požičané F.. Rovnako o tom ako si mal odsúdený F. zaobstaráť uvedené vozidlo by mal vypovedať aj M. Q.. Tiež navrhol vypočuť aj svedka Y. V., ktorého

veci sa našli v tomto vozidle, a ktorý tiež mal vedieť o tom, že automobil nebol odcudzený. Navrhol aj výsluch odsúdeného spolupáchateľa F. a sprístupnenie kamerového záznamu.

Okresný súd Partizánske na verejnom zasadnutí po vypočutí odsúdeného uznesením zo dňa 02.09.2020, sp. zn. 1Nt/12/2019 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného Y. F. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Partizánske vedenej pod sp. zn. 1T/55/2017.

Proti citovanému uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú následne písomne prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil s tým, že sa v plnom rozsahu pridriava dôvodov, ktoré uvádzal na verejnom zasadnutí pre Okresným súdom Partizánske dňa 02.09.2020 ako aj dôvodov uvedených v písomnom návrhu na povolenie obnovy konania trestnej veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 1T/55/2017. Má za to, že sú tu skutočnosti a okolnosti súdu skôr neznáme, ktoré môžu samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, a vzhľadom na ktoré je pôvodne uložený trest v evidentnom nepomere k závažnosti činu ako aj k jeho pomerom, pričom uložený druh trestu je v zrejmom rozpore s účelom trestu, pretože na dosiahnutie účelu trestu je postačujúci i trest kratšieho trvania. Ďalej uviedol, že dôvodom na povolenie obnovy konania je i taký dôkazový materiál, ktorý nebol súdom skôr vyčerpávajúco skúmaný a jeho opätovné preskúmanie by zmenilo výrok o vine a treste. Takýmto dôkazovým materiálom je podľa jeho názoru nedôveryhodnosť Y. U., ktorý bol v pôvodnom konaní považovaný za dôveryhodného svedka, neskôr však tento bol odsúdený za drogovú trestnú činnosť. Ďalším dôvodom na povolenie obnovy konania je svedectvo E. Y., pretože tento svedok, súdu skôr neznámy, môže potvrdiť priebeh skutku o tom, že sa odohral iným spôsobom, čo v konečnom dôsledku môže odôvodniť zmenu čo do výrokov o vine a treste v jeho prospech. Vzhľadom na uvedené preto navrhol krajskému súdu aby napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol o povolení obnovy konania.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatelia, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatelia, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z ustanovenia § 394 odseku 1 Tr. poriadku totiž vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatelia alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolení obnovy nie je však možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, v danom prípade o vine ale i treste.

Za "nové skutočnosti skôr neznáme" v zmysle § 394 odsek 1 až 3 Tr. poriadku treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa a nebola obsahom spisu. Nebola teda dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno však považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu

spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Okresný súd správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 odseku 1 Tr. poriadku mohli viesť k zmene pôvodného právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Okresný súd v napadnutom uznesení vecne správne a presvedčivo vyložil dôvody, pre ktoré nepovažoval podaný návrh za opodstatnený a dôvodne ho neakceptoval. V posudzovanom prípade je z obsahu spisu dostatočne zrejmé, že podstatná časť argumentov, okolností prípadu ako aj dôkazy, o ktoré oprel svoj návrh, boli známe nielen orgánom prípravného konania, ale aj okresnému súdu už v pôvodnom konaní, teda v značnej časti ide o opakovanie obhajobných námietok resp. obhajoby vo vzťahu k popisu a priebehu skutku, s čím sa zaoberali v rámci pôvodného konania súdy oboch stupňov, ktoré vo veci konali. Pokiaľ ide o spolupáchateľa N. F. a svedka Y. V., tak správne okresný súd poukázal na tú skutočnosť, že títo svedkovia boli už v pôvodnom konaní - v prípravnom konaní vypočutí (na hlavnom pojednávaní spoluobžalovaný N. F. odoprel výpoveď), pričom okresný súd sa zaoberal i zmenami vo výpovedi F.. Napokon argumentáciou odsúdeného z rovnakých dôvodov ako uvádza v tomto konaní (že vozidlo údajne požičal syn poškodeného), zaoberali súdy už vo svojich pôvodných rozhodnutiach. Pritom výpoveď svedka Y. V. v pôvodnom konaní nebola v danom prípade dôležitá z hľadiska rozhodnutia o vine, nakoľko ani podľa výpovedí spoluobžalovaných F. a H. svedok V. nevedel o krádeži auta a oni mu to nepovedali. Okresný súd tiež správne poukázal na závery uvedené v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/74/2018 zo dňa 24.09.2018, ktorým bolo zamietnuté odvolanie spoluobžalovaného N. F. podané do výroku o vine. Okresný súd preto správne návrh odsúdeného na vypočutie týchto svedkov odmietol. Čo sa týka návrhu na výsluch svedkov E. Y. a M. Q., správne okresný súd skonštatoval, že hoci sú títo svedkovia v danej trestnej veci „noví“, potom tiež správne hodnotil ich dôveryhodnosť ako aj okolnosť, či by ich výpovede z hľadiska k čomu majú vypovedať mohli priniesť do prípadu také skutočnosti, ktoré sú spôsobilé zmeniť pôvodné rozhodnutie o vine alebo treste. Správne jednak okresný súd poukázal na to, že týchto svedkov odsúdený označil s odstupom takmer dvoch rokov od rozhodnutia vo veci samej, pričom skutočnosť o čom sa mal Q. „dopočuť“ sa nejaví byť spôsobilá zmeniť pôvodné rozhodnutie vo veci. Čo sa týka vypočutia svedka Y. z dôvodu, že odsúdený tvrdí, že tento svedok mal prísť na inkriminovanom aute do herne, čo by malo dokazovať jeho nevinu, takáto skutočnosť sa javí byť ešte nedôveryhodnejšia, keďže je v rozpore so všetkými zadováženými a vykonanými dôkazmi v pôvodnom konaní. V tomto smere okresný súd celkom logicky vyhodnotil túto tvrdenú skutočnosť za absurdnú a rozpornú, nakoľko túto nespomenul ani sám odsúdený N. F. v rámci svojho trestného konania na odvolacom súde či v konaní o návrhu na obnovu konania vedenom pod na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 1Nt/15/2019. Krajský súd poukazuje v tej súvislosti na dôkazy a výpovede vykonané v pôvodnom konaní, kedy sa F. a H. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní ku skutku priznali a svojou výpoveďou zároveň usvedčovali aj odsúdeného F.. Hoci v pôvodnom konaní tento svedok odoprel výpoveď, avšak v konaní o jeho odvolaní voči odsudzujúcemu rozsudku, ktoré bolo zamietnuté rozsudkom odvolacieho súdu - t.j. rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/74/2018, sa odvolací súd vysporiadal nielen s výsledkom dokazovania vo vzťahu k zmenenej výpovedi F., ale aj s otázkou vierohodnosti výpovede svedka Y. U. (ktorého svojou výpoveďou má údajne spochybniť svedok M. Q.), ale aj s ostatnými skutočnosťami, ktoré bez ďalších možných pochybností priamo vyvracajú odsúdeným predostieranú obhajobnú verziu o požičaní si predmetného vozidla.

Napokon krajský súd uvádza, že okresný súd správne vo vzťahu k odsúdeným namietanej právnej kvalifikácii skutku v rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/55/2017 poukázal na to, že v pôvodnom rozhodnutí súd pri právnom posúdení skutku vychádzal zo zjednocujúceho stanoviska Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 78/2011 zo dňa 12.12.2011, ktoré bolo aplikované až do novelizácie Trestného zákona na základe zákona č. 214/2019 Z.z. účinného od 01.08.2019. V tej súvislosti, pokiaľ odsúdený poukazuje na novelizáciu ustanovenia § 212 Trestného zákona, je potrebné uviesť, že podľa § 394 ods. 4 Tr. por. novelizácia ustanovenia zákona nie je skutočnosťou skôr neznámou. Strata účinnosti právneho predpisu je podľa § 394 ods. 4 Tr. por. skutočnosťou skôr neznámou len na základe postupu podľa čl. 125 ods. 3 ústavy, teda ak ústavný súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi ústavou a zákonom je nesúlad, a príslušné predpisy, ich časti, prípadne niektoré ich ustanovenia následne stratia účinnosť, čo nie je prejednávaný prípad.

Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval za nutné krajský súd poukázať, pričom s podrobnejším odôvodnením odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, s ktorým sa v plnej miere stotožnil, pričom vo veci neboli zistené také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste pôvodného odsudzujúceho rozsudku, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por.

Na podklade vyššie uvedených dôvodov nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich. Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom odôvodnené, preto krajský súd sťažnosť odsúdeného Y. F. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.